

Φωτιάδον, Θαραϊσιν Βαίγια

Ἡπ. Χρ. 1,309

Βαίγιας

Αθαράσιος

1

Κατὰ Φωτιάδον μετὰ τῆς κατὰ τὸν τοῦ πατρὸς
τοῦ Ἀγνὸς συντηρήσει ὑπὸ τῶν συντακτικῶν στρατηγῶν.
τῶν οὐ Βαίγια μετὰ τῆς προστατευομένης τῶν τῆς
παραρτήσεως ἐρωμένης τοῦ Ἀγνὸς Κυρίου - βασιλ-
κῆς καὶ μετὰ τὴν εἰς τὴν/πύργον, ἔκδοσιν ἀπὸ τῆς
ἀφῶν τῆς ἐχθροσύνης τοῦ Περσέως. Συντηρήσει
μετὰ τὸν Μίγαν Μῦθον τῆς, ἑρβίαν, ὁ ὅποι-
ος ποταμῶν, ἐν τῇ ἐκείνῃ αὐτοῖς καὶ παρ'

αὐτοῦ ἀντενεργετήδην. Ἦκαρ' ἱκέτης δὲ τῆς
 ἱστορίας παρουσιάζει τὸν Πάτριάρχου
 καὶ θαυμάσιον συγχώρησιν τῶν ἀμαρτυριῶν τοῦ
 ἔχοντος ὑπὸ τῆς σημαίας τῶν Πατριάρχων οὐ μὴν
 ἀποσταλῶν αὐτοῦ, τότε δὲ, ἔτι περὶ τὸ 1827
 ἔγραψεν πρὸς τοῦ ἀναβινατωῦτος ἱστορίας,
 καὶ ὅποιον δεικνύει τὴν φιλοφροσύνην καὶ ἀγαθότητα
 τοῦτον, πρὸς τὸν ἀντιτάσσοντα πρὸς ὅσα κατ' αὐτοῦ ἐδρυνήθη.
 καὶ καὶ ἀντιτάσσοντα. Μέχρι τοῦ 1828 παρέμεινε ἐν
 Κωνσταντινίᾳ, ὅπου ἐφορισθείσης τῆς Κεντρικῆς Βασιλικῆς
 εἰς, Προῦσαν συνώδευσε ταύτην ἐκεῖ. Τὸν ὁ/βριον

Φωτιάδου, Θανάου Βαίγια

Ἡπ. Χρ. 1, 309

Βαίγια

Ἀθανάσιος

2

τοῦ 1829 ἀνεχώρησαν ἐκείθεν, ἐλθόν δ' εἰς τὴν ἑλ-
λάδα τὸ 1831 διαπίσταν ὑπὸ τοῦ τότε Κυβερνήτου
ἐν, ἑλλείδου Ἰ. Καποδιστρια ἐπιστάτης τοῦ ἐν-
τέρου ἀγορευπίου μετ' ἐκτακτοῦ μετὰ 600
προσίων μετὰ τὸν πότον καὶ ὑβρισθεῖς ὑπὸ
τῶν διαφόρων ἑλλείδου τοῦ Καποδιστρια.
Τὸ 1834 ἐπίσπετο ἐν Ἰωαννίνοις, ἔπειτα δι

χαίνομεν καὶ ἔχρη τον. Το' μόνον ὅπως γινώ.
 οἰζόμεν ἔτι ὅτι ἀπέθανε καὶ ἑταῖρος εἰς τὴν
 πατρίδα τοῦ Λεύκη.

